

Sygn. akt V KO 38/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie zażalenia pełnomocnika **J.S.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. z dnia 29.12. 2017r., sygn. akt 1 Ds.....2017.S, o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków lub nadużycia uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w K., tj. o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2018 r., wniosku Sądu Rejonowego w K., zawartego w postanowieniu z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Kp .../18, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w L.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2017 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w B. na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzył śledztwo w sprawie podejrzenia niedopełnienia obowiązków lub nadużycia uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w K. podczas postępowania w sprawie o sygn. akt II K .../16, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonego J. S.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Kp .../18, Sąd Rejonowy w K. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z

wnioskiem o przekazanie zażalenia do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że stroną w przedmiotowej sprawie jest sędzia orzekający w Sądzie Rejonowym w K., co może wywołać w opinii stron a także opinii publicznej wątpliwość a nawet przekonanie o niezdolności sądu właściwego do bezstronnego rozpoznania zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających obawę o bezstronność sądu właściwego i spełniających powyższe kryterium należą sprawy, w których jedną ze stron jest sędzia orzekający w tym sądzie.

Wobec powyższego, podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania – w opinii społecznej, a także samych stron postępowania – wątpliwości, co do bezstronnego rozpoznania sprawy. W realiach sprawy jej pozostawienie w Sądzie właściwym, w którym służbowe obowiązki sędziego pełni osoba podejrzewana, stanowiłoby zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie i bezstronności sądu.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych rozważań postanowiono jak na wstępie.

